

สารพัดเคล็ดลับปรับพฤติกรรมเด็กก้าวร้าว

รศ.พ.ญ.วันเพ็ญ ชูฤกษ์ดี วัฒนการ อาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวว่า เด็กเล็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะเห็นได้จากการทำลายสิ่งของหรือทำร้ายตนเองเมื่อโกรธหรือถูกขัดใจ คือ ไม่เชื่อฟังคำสั่ง ดิน้อง ใช้อภัยคำที่หยาบคาย เป็นพฤติกรรมตามธรรมชาติของเด็กในวัยเด็กเล็ก แต่ถ้าหากเราปล่อยปละละเลยโดยไม่สอนหรือฝึกทักษะให้เด็กรู้จักวิธีควบคุมอารมณ์และจัดการกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง

เหมาะสมแล้ว จะส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เด็กอาจกลายเป็นคนชอบใช้ความรุนแรง เป็นพวกอันธพาล ซึ่งจะทำให้เป็นปัญหาสังคมในอนาคต

วิธีจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของลูกนั้น สามารถปฏิบัติได้โดยการใช้เหตุผลอย่างตรงไปตรงมาซึ่งจะทำให้เด็กเข้าใจและสามารถแก้ไขพฤติกรรมได้ โดยเฉพาะในเด็กยิ่งเล็กการให้เหตุผลต้องสั้นเข้าใจง่าย เช่น มีดเล่นไม่ได้เพราะจะบาดมือหนู นอกจากนี้ทำที่ที่หนักแน่นและจริงจังของผู้ใหญ่ก็มีความสำคัญอย่างมาก

รศ.พ.ญ.วันเพ็ญ กล่าวว่าเวลาที่ผู้ใหญ่ให้ทำอะไรแล้วเด็กมักคือ ไม่ยอมทำตาม วิธี การหนึ่งที่ได้ผลคือต้องพูดให้หนักแน่นและจริงจังว่าให้ทำเดี๋ยวนี้ อาจต้องใช้ท่าที่ประกอบด้วย เช่น ลูกขึ้นจูงมือเด็กให้ไปทำในสิ่งที่ต้องทำ ในส่วนของการให้สิ่งทดแทนก็สำคัญเหมือนดังเช่นเวลาที่ห้ามเด็กทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เด็กเล่นของแหลมอยู่ถ้าจะเอาจากมือเด็กก็ให้เอาของอื่นที่น่าสนใจกว่ามาให้เด็กแทน และไม่ควรรีบขยิบของแหลมจากมือเด็กไปเฉยๆ ซึ่งเด็กรู้สึกถูกขัดใจอย่างรุนแรงก็จะร้องอาละวาดต่อ หรือเช่นเห็นเด็กขีดเขียนฝาผนังบ้านอยู่ถ้าจะห้ามทำก็ควรหากระดาษมาให้เด็กเขียนแทน

การให้เด็กแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเป็นเรื่องจำเป็น ควรให้เด็กรู้สึกว่เมื่อเขามีความคิดเห็นอย่างไรก็สามารถพูดออกมาได้อย่างอิสระ อีกทั้งควรให้รางวัลเมื่อลูกมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้พฤติกรรมที่เหมาะสมนั้นคงอยู่ต่อไป รางวัลอาจจะเป็นคำชมเชยเพื่อให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ อีก เป็นธรรมชาติของเด็กทุกคนที่ต้องการได้รับความสนใจจากบุคคลอื่น

"เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม พ่อแม่อาจใช้วิธีเลิกสนใจขณะที่เด็กกระทำพฤติกรรมนั้น และให้ความสนใจหรือให้รางวัลเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่พ่อแม่เห็นว่าเหมาะสม อย่างไรก็ตามการสอนเด็กเล็กๆ นั้นพ่อแม่ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูกเพราะเด็กจะเอาเป็นแบบอย่าง และจะจดจำการกระทำของผู้ใหญ่มาก กว่าคำสั่งสอนด้วยวาจาหรือการลงโทษ และถ้าจำเป็นต้องลงโทษเด็กต้องไม่ทำด้วยอารมณ์โกรธ เกลียด หรือไม่ชอบเด็ก เพราะจะทำให้เด็กยิ่งต่อต้านมากขึ้น ทั้งนี้ต้องอธิบายเหตุของการทำโทษให้เด็กคนนั้นทราบว่าเพราะอะไรเขาจึงถูกทำโทษ"

